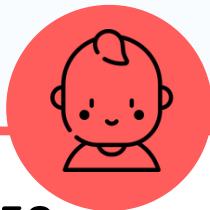

LES REBEQUERIES

QUÈ SÓN LES REBEQUERIES?

És una forma inmadura d'expressar el seu malestar. Formen part **natural** del **desenvolupament** de l'infant i succeeixen perquè sovint no té espera i es troba en un procés d'autoafirmació.

Es solen trobar entre els desitjos d'autonomia de l'infant i les limitacions que els adults li imposen.

El **llenguatge** també juga un paper fonamental, ja que no saben expressar verbalment les seves emocions i sentiments, i empen les eines de què disposen en aquell moment per tal de comunicar-se.

QUAN APAREIXEN?

Solen aparèixer entre els **18 mesos** i els **4 anys**, tot i que especialment al voltant dels **2 anys**.

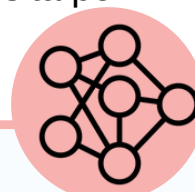
A mesura que van creixent saben controlar millor l'emoció, i tot i que estan en un procés d'autoafirmació i identitat, no es tracta d'un atac personal cap a l'adult.

És essencial que els infants experimentin aquesta emoció per tal de saber-la gestionar, ja que és una emoció primitiva i natural.

ÉS UN APRENTATGE DIARI

Pot semblar que les consignes **no tenen cap efecte**, perquè s'han de **repetir constantment**. En bona part és així perquè cada vegada que l'infant repeteix l'acció davant la que l'adult posa un límit, està aprenent una cosa nova i diferent de l'apresa en la situació anterior: el to de veu de l'adult, la cara que fa, quin límit de paciència té, la seva reacció...

Aquesta seqüència no busca conscientment cap aprenentatge, però en realitat l'obté i la necessita per créixer.

CADA INFANT ÉS UN MÓN

Hem de tenir present que cada infant té el seu propi **ritme evolutiu** i per tant, no tots presentaran les mateixes conductes ni amb tots funcionaran les mateixes coses.

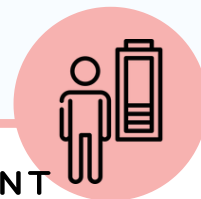
Algunes idees que convé recordar...

La nostra mirada ha d'estar centrada en "com se SENT" en comptes de en "com es comporta".

És una prova que utilitzen **per veure si aconseguixen els seus desitjos** a força de plors, crits... si funciona bé i aconseguixen el que volen, l'utilitzaran com a element de negociació.

Per això, **cal intentar ensenyar-los que les rebequeries no donen resultat**, i que no et faran canviar d'opinió. Hem de fer-los veure que l'enuig és normal però que ha de ser manifestat en la forma adequada.

Ens podem trobar davant diferents tipus de rebequeries:

CRIDAR L'ATENCIÓ

Si vol rebre la nostra atenció i no li donem, sentirà un sentiment de frustració i enuig. Probablement ho intentarà per altres vies i altres conductes abans de la rebequeria i, si no obté resultat, esclatarà en plors i crits, més encara si això li ha funcionat anteriorment.

EL CANSAMENT

Quan està cansat, es pot comportar amb rebequeria. el cansament el fa sentir malament i enfadat, i la seva forma d'expressar-ho és a través del cos.

ACONSEGUIR O EVITAR ALGUNA COSA

Si vol alguna cosa i, se li nega, sentirà frustració i pot respondre amb una rebequeria. El mateix passa quan no vol alguna cosa i no pot evitar-la.

MALESTAR DAVANT UNA SITUACIÓ QUE NO LI AGRADA

Quan alguna cosa no li agrada, també pot respondre amb una rebequeria. És la seva manera de dir **NO**.

SOBREPROTECCIÓ

De vegades podem ser nosaltres perquè no li permetem fer bastantes coses, els sobreprotegim, i aquesta impotència li genera l'enrabiada.

Algunes idees que convé recordar...

ENTENDRE EL MOTIU

Si sabem què ens vol dir el podem **acompanyar** i donar el **suport emocional** que necessita.

Hem de saber el motiu de la rebequeria. No és el mateix que faci una rebequeria per aconseguir una cosa, que sigui perquè està cansat, o per cridar la nostra atenció.

SER EL SEU MODEL

Siguem un **bon model** a l'hora de mostrar les nostres emocions i sentiments mantenint la calma, sense cridar ni tenir rebequeries d'adults. **Evitem pegar** perquè això els suggereix que els adults hem perdut el control.

SER CONSTANTS

Els adults hem de garantir la constància, de poc serveix exigir una cosa a una criatura un dia sí i quatre no.

SER COHERENTS

Establim **regles clares** i fem que es **compleixin**. Hem de deixar clar el que esperem d'ell o ella i assegurem-nos que la **conseqüència** sigui sempre igual davant la mateixa acció. És molt important establir límits clars i congruents a la seva edat.

DEIXAR QUE S'EQUIVOQUI

Hi haurà situacions en les que hem de deixar que s'equivoquin sols, perquè no els ho podem solucionar tot nosaltres. La **sobreprotecció** no ajudarà als nostres fills i filles a esdevenir autònoms i segurs de sí mateixos. Sovint haurem de reprimir-nos i deixar que trobin ells la solució, perquè, si al final, són capaços de fer-ho ells solets, aquella experiència es convertirà en un aprenentatge, i reforçarà la seva autonomia.

AFAVORIR LES CONDUCTES ADEQUADES

En aquestes edats, no saben sempre què és el que poden fer i el que no. Els hem de guiar perquè sàpiguen quins són els límits que no poden sobrepassar. I ja sabeu que dient les coses en **positiu**... Tots ho acceptem millor!

Com hem d'actuar enfront d'una rebequeria?

MANTENIR LA CALMA

En aquest moment no ens escoltarà. Li podem dir "*quan estiguis més tranquil t'ho explico*".

No el podem calmar si nosaltres tampoc ho estem, respirem primer abans de dir o fer qualsevol cosa!

NO JUTJAR NI ETIQUETAR

Validem les seves emocions, però li hem d'ensenyar com fer-ho. Per això quan es calmi li explicarem què podia haver fet, o perquè no li hem deixat agafar allò que volia. Parlem del seu comportament, no de l'infant en sí.

Utilitzem la paraula "**entenc**". Posem paraules a les emocions que està sentint "*entenc que estiguis enfadat perquè volies continuar jugant, però és l'hora de dinar. Després de la migdiada podem tornar a jugar*".

DEIXAR QUE S'EXPRESSI

Controlem l'espai perquè no es pugui fer mal. Podem oferir alguna forma de descarregar tensions amb altres activitats, com tocar el tambor, joc amb coixins, saltar...

CONSENSUAR

Assegurem-nos que totes les persones significatives actuen **sense contradiccions** en la intervenció.

DESVIAR L'ATENCIÓ

Cantem una cançó i ens equivoquem amb la lletra, fem alguna cosa inesperada que li arrenqui un somriure...

ANTICIPAR-NOS

Quan veiem que s'apropa una rebequeria, hem de fer el possible per desviar la seva atenció.

EVITEM LA LLUITA DE FORCES

Nosaltres tenim la força física, si volem assentar-lo a la cadireta, ho podem fer, però ells/es tenen també els seus propis recursos, a través del seu cos, i tenen les de guanyar...

Us proposem una pràctica!

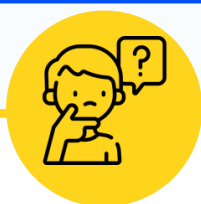

PENSEU EN LA ÚLTIMA REBEQUERIA DEL VOSTRE FILL/A I INTENTEU RECORDAR LA SITUACIÓ EL MILLOR POSSIBLE

Què creieu que us volia dir? Tenia gana, son o malestar? O va ser perquè li vam dir que no a una cosa que volia? També es va poder enfadar en el seu joc, perquè li va caure la torre tan alta que estava fent...

Moltes vegades, **el detonant d'una rebequeria**, és una cosa molt menys important que la seva veritable causa, és per aquest motiu, que és fonamental saber identificar el rere-fons.

Si no teniu gaire clar **la raó per la qual fa una rebequeria**, ell o ella, menys encara, ja que no acaba d'entendre l'univers de les emocions, simplement, es sent desbordat/da i necessita ajuda per comprendre el que li passa, **el què sent i perquè ho sent**.

“

Necessita contenció, així que feu-li sentir que esteu aquí per ajudar-lo i per entendre'l

”